

91

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lutego 1997 r.

w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotów wykonujących doradztwo podatkowe za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego.

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. Nr 102, poz. 475) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa ogólne warunki obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego, zwanego dalej „ubezpieczeniem OC”.

§ 2. Podmiotami, do których stosuje się przepisy rozporządzenia, zwanymi dalej „ubezpieczonymi”, są:

- 1) doradcy podatkowi wykonujący we własnym imieniu i na własny rachunek działalność bądź będący współnikami w spółce cywilnej lub jawnej,
- 2) adwokaci, radcowie prawni oraz biegli rewidenci, jeżeli:
 - a) są współnikami w spółce cywilnej bądź jawnej z udziałem doradców podatkowych albo
 - b) zatrudniają doradców podatkowych i nie ubezpieczyli się w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu tych zawodów,
- 3) osoby prawne uprawnione do wykonywania doradztwa podatkowego,
- 4) inne niż wymienione w pkt 1—3 podmioty zatrudniające doradców podatkowych, z wyjątkiem organów samorządu doradców podatkowych.

§ 3. Ubezpieczeniem objęta jest odpowiedzialność cywilna ubezpieczonych wykonujących następujące czynności doradztwa podatkowego:

- 1) udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich zobowiązań podatkowych,
- 2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie,
- 3) sporządzanie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielanie im pomocy w tym zakresie,
- 4) występowanie w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji administracyjnej.

§ 4. Umowę ubezpieczenia OC można zawrzeć z wybranym zakładem ubezpieczeń, prowadzącym działalność ubezpieczeniową w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotów wykonujących czynności doradztwa podatkowego.

Rozdział 2

Zawarcie oraz rozwiązanie umowy ubezpieczenia, powstanie i czas trwania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń

§ 5. Umowę ubezpieczenia zawiera się na wniosek ubezpieczającego.

§ 6. 1. Umowę ubezpieczenia zawiera się w dniu rozpoczęcia wykonywania doradztwa podatkowego, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia:

- 1) wpisu na listę doradców podatkowych — dla podmiotów wymienionych w § 2 pkt 1,
- 2) zawarcia umowy spółki — dla podmiotów wymienionych w § 2 pkt 2 lit a),
- 3) zatrudnienia doradcy podatkowego — dla podmiotów wymienionych w § 2 pkt 2 lit. b) lub pkt 4,
- 4) wpisu do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego — dla podmiotów wymienionych w § 2 pkt 3.

2. Po okresie zawieszenia wykonywania czynności doradztwa podatkowego umowę ubezpieczenia zawiera się najpóźniej w dniu rozpoczęcia wykonywania doradztwa.

§ 7. 1. Umowę ubezpieczenia zawiera się na okres 12 miesięcy.

2. Umowa ubezpieczenia ulega przedłużeniu na okres kolejnych 12 miesięcy, chyba że ubezpieczony nie później niż 30 dni przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, powiadomi zakład ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu.

3. Pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, przedłużenie umowy ubezpieczenia nie następuje, jeżeli ubezpieczony do końca okresu ubezpieczenia nie zapłacił składki, a jeżeli składka ubezpieczeniowa była płacona w ratach — którejkolwiek raty składki.

§ 8. 1. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń rozpoczyna się od dnia następnego po dniu, w którym zawarto umowę ubezpieczenia, nie wcześniej jednak niż

od dnia następnego po zapłaceniu składki ubezpieczeniowej lub pierwszej jej raty.

2. Inny niż wskazany w ust. 1 początkowy termin odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń można w umowie ubezpieczenia określić tylko wówczas, gdy umowę zawiera się przed rozpoczęciem 12-miesięcznego okresu ubezpieczenia.

§ 9. 1. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń trwa przez okres wskazany w umowie i kończy się z upływem ostatniego dnia tego okresu, z zastrzeżeniem § 7 ust. 2.

2. Jeżeli składka ubezpieczeniowa płatna jest w ratach, niezapłacenie raty składki w oznaczonym terminie nie powoduje ustania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, z zastrzeżeniem § 7 ust. 3.

3. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń, wynikająca z umowy ubezpieczenia, ustaje w przypadkach określonych w § 10.

§ 10. 1. Umowa ubezpieczenia rozwiązuje się w dniu:

- 1) skreślenia z listy doradców podatkowych — dla podmiotów, o których mowa w § 2 pkt 1,
- 2) skreślenia z rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego — dla podmiotów, o których mowa w § 2 pkt 3.

2. W razie zawieszenia wykonywania czynności doradztwa podatkowego powyżej dwóch miesięcy umowa ubezpieczenia OC rozwiązuje się z dniem następującym po dniu, w którym zawiadomiono zakład ubezpieczeń o zawieszeniu wykonywania tych czynności, a jeżeli zawieszenie czynności doradztwa podatkowego nastąpi po dniu, w którym zawiadomiono zakład ubezpieczeń — z dniem rozpoczęcia zawieszenia.

Rozdział 3

Zakres ochrony ubezpieczeniowej

§ 11. W razie powstania szkody przy wykonywaniu czynności wymienionych w § 3, osobom korzystającym z usług podmiotów ubezpieczonych przysługuje odszkodowanie z umowy ubezpieczenia, na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

§ 12. 1. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności podmiotów ubezpieczonych, nie wyżej jednak niż do wysokości ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej.

2. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki objęte są umową ubezpieczenia, zależna jest od wysokości przychodów uzyskanych z tytułu wykonywania czynności, o których mowa w § 3, w okresie ostatnich 12 miesięcy przed dniem zawarcia umowy lub przed dniem jej przedłużenia i wynosi:

- 1) 5 000 zł — przy przychodach do 50 000 zł,

- 2) 10 000 zł — przy przychodach wynoszących od 50 001 zł do 100 000 zł,

- 3) 15 000 zł — przy przychodach wynoszących od 100 001 zł do 150 000 zł,

- 4) 20 000 zł — przy przychodach wynoszących od 150 001 zł do 200 000 zł,

- 5) 25 000 zł — przy przychodach wynoszących od 200 001 zł do 250 000 zł,

- 6) 30 000 zł — przy przychodach wynoszących od 250 001 zł do 300 000 zł,

- 7) 35 000 zł — przy przychodach wynoszących powyżej 300 000 zł.

3. W przypadku podjęcia działalności w zakresie doradztwa podatkowego:

- 1) po raz pierwszy — minimalna suma gwarancyjna wynosi 5 000 zł,

- 2) po okresie zawieszenia — minimalna suma gwarancyjna jest równa minimalnej sumie gwarancyjnej przed zawieszeniem wykonywania czynności doradztwa podatkowego.

4. Przez zdarzenie rozumie się działanie albo zaniechanie ubezpieczonego, w następstwie którego została wyrządzona szkoda uprawniająca poszkodowanego do dochodzenia roszczenia z tytułu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego.

§ 13. 1. Zakład ubezpieczeń jest obowiązany ponadto do:

- 1) pokrycia kosztów wynagrodzenia rzeczoznawców powołanych przez ubezpieczonego za zgodą zakładu ubezpieczeń w celu ustalenia okoliczności i rozmiarów szkody,

- 2) zwrotu niezbędnych kosztów mających na celu zapobieżenie zwiększeniu się szkody i roszczeń finansowych, jeżeli uzasadnione są okolicznościami danego zdarzenia,

- 3) pokrycia kosztów obrony sądowej w sporze toczonym za zgodą zakładu ubezpieczeń,

- 4) pokrycia kosztów postępowania ugodowego, poniesionych przez ubezpieczonego, prowadzonego za zgodą zakładu ubezpieczeń.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4, nie mogą przekroczyć 10% sumy gwarancyjnej ubezpieczenia.

§ 14. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń jest wyłączona, jeżeli wysokość szkody nie przekracza 500 zł.

§ 15. Zakładowi ubezpieczeń przysługuje uprawnienie do dochodzenia od ubezpieczonego zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC, jeżeli ubezpieczony wyrządził szkodę umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Rozdział 4

Składka ubezpieczeniowa i system taryf

§ 16. System taryf ustalany jest na podstawie oceny i klasyfikacji ryzyka przejmowanego przez zakład ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia OC, a także stosowanych w tym ubezpieczeniu obniżek składki z tytułu bezszkodowego okresu ubezpieczenia i podwyżek składki z uwagi na szkodowy przebieg ubezpieczenia.

§ 17. 1. Przy ustalaniu taryfy stawek składki zakład ubezpieczeń dokonuje oceny ryzyka na podstawie danych statystycznych przebiegu szkodowości, a w razie braku tych danych — na podstawie opinii rzeczoznawców.

2. Klasyfikacja ryzyka powinna uwzględniać zakres prowadzonej działalności oraz doświadczenie w jej prowadzeniu wpływające na zwiększenie lub zmniejszenie ryzyka ubezpieczeniowego.

§ 18. 1. Zakład ubezpieczeń ustala podstawową wysokość składki na dwunastomiesięczny okres ubezpieczenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Roczna wysokość składki nie może przekroczyć 10% sumy gwarancyjnej ubezpieczenia.

§ 19. 1. Zakład ubezpieczeń przy ustalaniu wysokości składki uwzględnia faktyczny dotychczasowy przebieg ubezpieczenia bez względu na zmianę zakładu ubezpieczeń, udzielając stosownej zniżki w stosunku do podstawowej składki, bądź też odpowiednio podwyższa jej wysokość, z zastrzeżeniem § 18 ust. 2.

2. Obniżka składki za każde 72 miesiące bezszkodowego przebiegu ubezpieczenia nie może być niższa niż 10% podstawowej wysokości składki; stopa obniżek z tego tytułu nie może przekroczyć 60% podstawowej wysokości składki.

3. Utrata uprawnień do obniżki wysokości składki następuje, jeżeli okres zawieszenia wykonywania czynności doradztwa podatkowego był dłuższy niż dwanaście miesięcy.

§ 20. 1. Ubezpieczony zawierając umowę opłaca należną składkę z góry według taryfy stawek składki ustalonych przez zakład ubezpieczeń za okres, na który zawarto umowę.

2. Składka może być opłacona w ratach ustalonych w umowie; płatność pierwszej raty następuje z góry.

§ 21. 1. W przypadkach określonych w § 10 zakład ubezpieczeń zwraca składkę za nie wykorzystany okres ubezpieczenia, chyba że w okresie poprzedzającym rozwiązanie umowy ubezpieczenia nastąpiła szkoda, za którą zakład ubezpieczeń wypłacił lub zobowiązany jest wypłacić odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia.

2. Wysokość składki podlegającej zwrotowi ustala się w wysokości 1/12 składki za dwunastomiesięczny okres ubezpieczenia, za każdy nie wykorzystany miesiąc, z tym że miesiąc rozpoczęty uważa się za pełny.

3. Zwrot składki następuje od dnia następnego po rozwiązaniu umowy ubezpieczenia.

Rozdział 5

Prawa i obowiązki stron umowy

§ 22. W razie zgłoszenia ubezpieczonemu roszczenia o odszkodowanie, ubezpieczony obowiązany jest:

- 1) zawiadomić zakład ubezpieczeń o zgłoszeniu roszczenia o odszkodowanie w terminie 7 dni,
- 2) udzielić zakładowi ubezpieczeń pomocy w dokonaniu czynności niezbędnych do ustalenia okoliczności powstania szkody i wysokości odszkodowania oraz niezbędnych wyjaśnień, zwłaszcza co do przyczyn powstania szkody,
- 3) dostarczyć dokumenty i dowody potrzebne do ustalenia okoliczności zdarzenia i rozmiaru szkody.

§ 23. Zakład ubezpieczeń, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o szkodzie, przeprowadza postępowanie mające na celu ustalenie stanu faktycznego oraz rozmiarów szkody, zasadności roszczeń i wysokości odszkodowania oraz informuje ubezpieczonego lub osobę zgłaszającą roszczenie, jakie dokumenty są potrzebne do ustalenia odszkodowania.

Rozdział 6

Dochodzenie roszczeń i wypłata odszkodowania

§ 24. Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie na podstawie uznania roszczenia uprawnionego do odszkodowania, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu.

§ 25. Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie, chyba że:

- 1) uprawniony do odszkodowania nie złożył zakładowi ubezpieczeń w terminie 14 dni od daty zawiadomienia o szkodzie rachunku strat i innych dokumentów uzasadniających roszczenie; w razie późniejszego złożenia dokumentów, odszkodowanie jest wypłacane w terminie 14 dni od dnia ich dostarczenia,
- 2) wyjaśnienie w terminie 30 dni okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe; wówczas odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od wyjaśnienia tych okoliczności, z tym że bezsporną część odszkodowania zakład ubezpieczeń wypłaca w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia o szkodzie,
- 3) w związku z powstałą szkodą zostało wszczęte postępowanie karne, którego wynik może mieć istotne znaczenie dla ustalenia wysokości odszkodowania lub odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń; zakład ubezpieczeń wypłaca jednak w terminie 30 dni od zawiadomienia o szkodzie bezsporną część odszkodowania, a pozostałą część — po uzyskaniu

wyników postępowania przygotowawczego lub uprawomocnieniu się wyroku sądowego.

wstaje w terminie 30 dni od dnia dokonania wpisu na listę.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 26. Obowiązek ubezpieczenia osób fizycznych, których wpis na listę ma charakter warunkowy, po-

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kubik*

92

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 14 lutego 1997 r.

w sprawie ustalenia planu rozwoju Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) zarządza się, co następuje:

Strefy Ekonomicznej, stanowiący załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

§ 1. Ustala się plan rozwoju Suwalskiej Specjalnej

Minister Gospodarki: *W. Kaczmarek*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 lutego 1997 r. (poz. 92)

PLAN ROZWOJU SUWALSKIEJ SPECJALNEJ STREFY EKONOMICZNEJ

1. Wstęp

Plan rozwoju strefy określa w szczególności cele ustanowienia strefy oraz działania, środki techniczne i organizacyjne służące osiągnięciu tych celów, obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów ustanowienia strefy i terminy wykonania tych obowiązków.

Suwalska Specjalna Strefa Ekonomiczna ustanowiona została rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia specjalnej strefy ekonomicznej w województwie suwalskim (Dz. U. Nr 93, poz. 421) w oparciu o ustawę z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496).

Suwalską Specjalną Strefę Ekonomiczną utworzono w województwie, które ma najniższy poziom produktu krajowego brutto na mieszkańca, a stopa bezrobocia należy do najwyższych w kraju. Równocześnie region charakteryzuje się małym uprzemysłowieniem, dominują zakłady nastawione na niski poziom przetwórstwa. Dystans pomiędzy rozwojem całego kraju i województwa powiększa się. Wymaga to wprowadzenia nadzwyczajnych czynników pobudzających rozwój, a równocześnie wykorzystujących lokalne potencjalne możliwości regionu. Do nich należy głównie korzystne położenie w sąsiedztwie trzech państw, ukształtowane

już szlaki przepływu towarów pomiędzy Zachodem a Wschodem oraz Północą a Południem.

Plan rozwoju strefy prezentuje strategię przyspieszonego wzrostu gospodarczego pobudzonego bodźcami proinwestycyjnymi. Zasoby dostępne na terenie strefy stanowią majątek obejmujący grunty, budynki i infrastrukturę. Właścicielem majątku w przeważającej części jest zarządzający — Suwalska Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A. (SSSE S.A.). Pozostała część jest głównie własnością Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Nakłady związane z budową zakładów i wyposażeniem technicznym poniosą inwestorzy, natomiast koszt rozwoju infrastruktury poniesie w głównej mierze zarządzający.

Działania zarządzającego strefą będą polegały na zbywaniu na rzecz inwestorów prawa własności do nieruchomości, gospodarowaniu infrastrukturą oraz przeprowadzaniem przetargów lub rokowań, na podstawie których Minister Gospodarki udziela inwestorom zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy.

Preferowani będą inwestorzy, którzy trwale zwiążą się ze strefą i szybko tworzyć będą nowe miejsca pracy.